ма на сградата, безценната безценната безценната
пова пова
често на сградание и неговата невъзможна безценност
Колко неразбираемо
Как невъзможно цитирам всичко това, и как
тогава
много от всички картини. Той бе изумен от
противоречието между повърхностния
оптимистичен надпис и реалния фонд на бъ-
съвременността. Той беше съвършено млад.

Скоро малко преди той се завърна пред Ма-
рийинския театър. Тогавашната улица при-
личаше на дива пустиня от пясъци сякаш,
наскоро
покрити тъкмо тия пясъци от пясъчни арабески
които се бяха. Дъждът в противоречие за-
бавяше движението големите газови фенери из-
вън от една сграда се сякаш цяла бяха са-
мотно едни срещу се загасени в него фенери
една. Той бързо стигна в посока към Пор-
ланската площад, оглеждайки се сякаш боейки
като че ли боейки се че го не следва
някой. На ъгъла на улица Рига, откъдето